

dr hab. Katarzyna Kujawska-Murphy, prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny UAP w Poznaniu,
Wydział Malarstwa i Rysunku, UAP
Rynek Śródecki 3/5
61-126 Poznań

Poznań, 29. 08. 2019

RECENZJA

Recenzja pracy habilitacyjnej, dorobku artystycznego i dydaktycznego oraz aktywności organizacyjnej dra **Michała Kurkowskiego** zatrudnionego w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym w Radomiu, w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie sztuk plastycznych, w dziedzinie artystycznej – sztuki piękne, wszczętym 11.03.2019 roku.

Recenzja sporządzona na prośbę Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów.

I

DANE PERSONALNE ORAZ DANE O POSTĘPOWANIU

Pan Michał Kurkowski urodził się 25 kwietnia 1965 roku w Łodzi.
13 listopada 1998 roku uzyskał stopień magistra sztuki w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, na Wydziale Grafiki, kierunek: grafika, pod kierunkiem promotora profesora Andrzeja Basaja.

Michał Kurkowski, stopień doktora sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej – grafika, uzyskał uchwałą Rady Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu w dniu 20 grudnia 2005 roku, pod kierunkiem promotora profesora Przemysława Tyszkiewicza. Rozprawa doktorska nosiła tytuł „Granice zaginionego świata”.

Informacje o zatrudnieniu Pana Michała Kurkowskiego:
w latach 1999.10.01 do 2002.03.01 zatrudniony był na Politechnice Radomskiej, na Wydziale Nauczycielskim, w Katedrze Sztuki, na stanowisku asystenta (godziny zleczone). Od 2002.03.01 do 2004.06.30 zatrudniony był w Politechnice Radomskiej (jak powyżej) na stanowisku asystenta zatrudnionego w wymiarze 0,9 etatu (umowa o pracę/czas określony), następnie w latach 2004.12.02 – 2005.06.30 jak wyżej w wymiarze 0,50 etatu, a od 2006.03.01 – do dzisiaj pracuje jak następuje: Politechnika Radomska, Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu,

Wydział Sztuki, na stanowisku adiunkta w wymiarze 1,00 czasu pracy na podstawie mianowania (czas nieokreślony).

Michał Kurkowski otrzymał **nagrody i wyróżnienia**:

w 2014 r. na 43 Salonie Zimowym w Radomiu 2014 – za grafikę, w 2016 r.

na 44 Salonie Zimowym w Radomiu 2016 – wyróżnienie regulaminowe.

Jego prace znajdują się w zbiorach wielu kolekcji, m.in. w Bibliotece Ossolińskich we Wrocławiu, Lwowskim Pałacu Sztuki we Lwowie (Ukraina), Bibliotece Uniwersyteckim w Rijecie (Chorwacja), Galerii Ekslibrisu Polskiego w Krakowie, Muzeum Okręgowym w Rzeszowie, w Muzeum Zamkowym w Malborku, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu wielu innych miejscach kultury w Polsce i w świecie.

Kurkowski prezentował prace na wystawach indywidualnych (od ukończenia doktoratu) - jak następuje:

- „Formy z rodowodem”, indywidualna wystawa grafiki. Galeria Sztuki Współczesnej Magdaleny Kraszewskiej, Zakopane 2008.
- „Któregoś dnia w przeszłości” – Wystawa indywidualna grafiki, Galeria Forum – Śródmiejskie Forum Kultury, Łódź 2008.
- „Sztuka Wydziału Sztuki – Michał Kurkowski „Powroty, przewroty”, Akademicka Galeria Sztuki UTH, AIG Lincoln, Radom 2013.
- „Punkty odniesienia”, Wystawa indywidualna, grafika. Galeria XS, Instytut Sztuk Pięknych, Wydział Pedagogiczny i Artystyczny Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach 2014.
- „Małe ryciny”, wystawa indywidualna, „Galeria Ekslibris”, Biblioteka Miejska im. Załuskich w Radomiu 2015.
- „Grafika”, Dom Kultury IDALIN, Radom 2016.
- „Nim stało się tak” – grafika, „Galeria na najwyższym poziomie”, Podkarpackie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Rzeszów 2018.
- „Nim stało się tak” – grafika, Galeria Ośrodka Kultury i Sztuki Resursa Obywatelska, Radom.

Ponadto od 2006 roku wziął udział w 78 zbiorowych wystawach sztuki.

II

WNIOSEK I UZASADNIENIE

Recenzja opracowana została na podstawie przedstawionego przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów dorobku artystycznego dra Michała Kurkowskiego oraz na podstawie katalogu (i zapisu cyfrowego) przekazanego przez Habilitanta Komisji i recenzentom.

III

PRACA HABILITACYJNA / AUTOREFERAT

„Nim stało się tak” – dokumentacja postępowania habilitacyjnego autoreferat oraz cykl 34 grafik o tym samym tytule, które zostały zaprezentowane we fragmentach

oraz w całości na czterech wystawach indywidualnych.

Miejsca i terminy wystaw:

1. „Punkty odniesienia”, Wystawa indywidualna, grafika. Galeria XS – Instytut Sztuk Pięknych, Wydział Pedagogiczny i Artystyczny Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, 22.01-22.02.2014 r.
2. Wystawa grafiki, „Nim stało się tak”, Galeria Domu Kultury Idalin w Radomiu, Dom Kultury IDALIN, Radom, 21.04-20.05.2016 r.
3. „Nim stało się tak”, Galeria na wysokim poziomie, Podkarpackie Towarzystwo Sztuk Pięknych Zachęta, Rzeszów, styczeń-luty 2018 r.
4. „Nim stało się tak”, Galeria Ośrodka Kultury i Sztuki Resursa Obywatelska, Radom, 16.02-15.03.2018 r.

Działania artystyczne mogą być traktowane jako symbol epoki, znak czasów, zwierciadło duchowej kondycji człowieka, co jest podstawą ludzkiego bytu. Budowanie więc własnych unikatowych, niespotykanych dzieł w realnej przestrzeni, w sztuce czy w naszych umysłach zapewnia przestrzeń bliską i bezpieczną, chroni fizycznie i psychicznie. Również określa czasy i historię. Nasze zdolności percepcyjne dają możliwości dowolnego przekształcania dzieła wedle potrzeb poszczególnego człowieka.

Michał Kurkowski w swej wieloletniej twórczości i dociekliwości zadaje bardzo ważne w dzisiejszych czasach pytanie dotyczące multiplikowania obrazu i zauważa, że obecnie unikatowa grafika jako jedyna, niepowtarzalna zyskuje inny niż dotychczas status.

Habilitation w swym wywodzie pisze, że celem grafiki od setek lat była możliwość powielania matrycy i osiągnięcie wielu odbić. Obecnie natomiast cywilizacja doprowadziła do paradoksu, do tego, że jak sam Autor określa, grafika – unikat zyskuje znaczenie samodzielnego dzieła, gdzie „... wielką rolę w świecie grafiki zaczyna odgrywać postawa badawcza, której efektem stało się uwolnienie z konwencji technicznych czy materiałowych. W jej konsekwencji wyłoniła się szeroka, ogólnościowa dyskusja nad granicami dyscyplinarnymi grafiki. Polem działania artystów stały się twórcze poszukiwania innowacji technicznych w sztukach plastycznych. Wiele technologii uważanych za nieartystyczne zaczęto wprowadzać do świata sztuki, uszlachetniając je i stosując coraz częściej w procesie realizowania obrazu graficznego. Grafika stała się najbardziej odpowiednim miejscem dla tego typu działań. Tak zwana „technika własna” zdobywa coraz większe zastosowanie przy zanikaniu i zacieraniu się granic między różnymi mediami.”¹

Wyzwania związane z przekraczaniem barier, związane z rozdrożami między dyscyplinami w sztuce mają szczególnie w dzisiejszych czasach wielkie znaczenie, albowiem zmuszają do stawiania ciągle nowych pytań, nowych dyskusji. A te zawsze prowadzą do nowych perspektyw i percepcji w szerokich kontekstach.

Już w na początku XX wieku Clement Greenberg (1909-1994), jeden z największych amerykańskich krytyków sztuki XX wieku przywiązywał ogromną rolę w swych teoriach do czystości medium w zakresie którego pracował artysta.

¹ Michał Kurkowski „Autoprezentacja” „Nim stało się tak”, 2019

Ujmując w skrócie, można przytoczyć jego teorię „płaskości” malarstwa-obrazu, grafiki – grafice właśnie oraz „trójwymiarowość” przestrzenną rzeźby.

To co kształtuje dyscypliny sztuki, trendy, style - niezmiennie jest kontekst. Wszystko jest osadzone w kontekstach. W czasach cyfryzacji, gdy powielanie, kopiowanie przy pomocy „Ctrl C - Control V” (kopiowanie i wklejanie), w czasach coraz tańszych wydruków, przy nieograniczonym przekopiowywaniu informacji na portalach społecznościowych, przy ściąganiu danych z Internetu – pojawia się bardzo ważne pytanie o istotę reprodukcji, wielokrotności odbitek, cytatów, zapożyczeń, praw autorskich. A zatem, jak słusznie w swym wywiadzie, Habilitant porusza niezwykle aktualne i ważne zagadnienie i analizuje zmiany, opisując wagę druku, jej rewolucyjność i potrzebę w wieku XV i XVI i później, kiedy służenie matrycy do powielenia odbitek było przez wieki ogromnym postępem cywilizacyjnym.

I słusznie Pan Kurkowski z wielkim szacunkiem do technik graficznych – dokonuje jednak procesu pracy nad unikalnością grafiki, własnej odbitki, tak by była ona jedyna i niepowtarzalna.

Mechanizm takich potrzeb wyłamywania się z zastanych norm, ram opisuje Slavoj Žižek: „... nie chodzi o uruchamianie nagle jakiegoś nowego ruchu, lecz o przerwanie ruchu dziś dominującego (...) można pozbyć się przesądu, że linearny czas ewolucji działa na naszą korzyść. Czy powinniśmy historię pojmować jako proces, w którym dany jest nam wybór?”²

Pan Michał Kurkowski udowadnia, że w swym procesie twórczym, poszukiwaniach i eksperymentach twórczych doszedł do takiego etapu, w którym wykonuje jedną niepowtarzalną grafikę, unikatową odbitkę - stosując jednocześnie, ale w odpowiednim porządku, techniki graficzne: jak sucha igła, akwaforta, suchy tłok, drzeworyt, odprysk cukrowy.

Najważniejsze jednak jest to, że wytworzenie tak zwanej własnej techniki służy temu, aby jeszcze wyraźniej, w tzw. zanieczyszczeniu informacją, reklamą, drukiem, wyraźnie, klarownie wyrazić zapis myśli i idei.

Odbitkę graficzną – autor poddaje dalszemu procesowi: dokonuje przesunięć, kontrę, obroty symetryczne, zakrycia – odkrycia, posługując się szablonami maskującymi. Tym samym autor opierając się na jednej głównej realizacji odbicia matrycy na papierze tworzy serie unikatowych różnorodnych realizacji. Proces powstawania prac jest przy tym bardzo ascetyczny.

To doprowadza nas do faktu, jak ogromną wagę Habilitant przywiązuje do matrycy. Czasami nadając jej sens nie tylko użytkowy, ale też artystyczny czy poetycki. Używa różnych narzędzi – nie tylko wspomnianych – właściwych technikom graficznym - ale także m.in. szlifierki, innych nietypowych obiektów. Autorowi nieustannie towarzyszy pytanie o jakość, o proces, o zakończenie i przede wszystkim wahanie. Jak sam pisze „(...) Przetrawiłem wiele matryc oglądając przez nie promienie słońca. Wahanie pojawia się kiedy trzeba podjąć decyzję jak ustawić

² Slavoj Žižek „Od tragedii do farsy”, 2011 warszawa, Wydawnictwo Krytyki Politycznej

kompozycję na papierze(...)”.³

W cyklu grafik „Nim stało się tak” największą uwagę przykuwa konsekwencja i wielorakość układów figur, przestrzeni między nimi, i pomimo kolorów wprowadzonych w odbitki, to jednak asceza i dominujący namysł każdej decyzji jest ewidentnie rozpoznawalny. Szczególnie kilka prac wyraźnie wskazuje na intencje twórcze Habilitanta, np. grafika „Zapadły zaulek końca”, 2015, akwaforta, akwatinta, odprysk, 64x97 cm zestawiona z pracą „Początek końca 2”, 2015, akwaforta, akwatinta, odprysk, 64x97 cm albo „Punkty styczeń”, 2016, akwaforta, akwatinta, odprysk, 97x64 cm zestawiony z „Wahadłem częstotliwości do końca”, 2016, akwaforta, akwatinta, odprysk, 97x64 cm.

Każdy element w treści grafiki oraz każda zakomponowana przestrzeń stanowi wewnętrzny porządek oraz porządek nadrzędny całości cyklu.

Indywidualne ekspozycje oraz wystawa całościowa ukazały ideę unikatowości grafik wykonanych w technice własnej (akwaforta, akwatinta, odprysk) w cyfrowym świecie XXI wieku i odbyły się jak następuje:

1. „Punkty odniesienia”, Wystawa indywidualna, grafika. Galeria XS – Instytut Sztuk Pięknych, Wydział Pedagogiczny i Artystyczny Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, 22.01-22.02.2014 r.
2. Wystawa grafiki „Nim stało się tak”, Galeria Domu Kultury Idalin w Radomiu, Dom Kultury IDALIN, Radom, 21.04-20.05.2016 r.
3. „Nim stało się tak”, Galeria na wysokim poziomie, Podkarpackie Towarzystwo Sztuk Pięknych Zachęta, Rzeszów, styczeń-luty 2018 r.
4. „Nim stało się tak”, Galeria Ośrodka Kultury i Sztuki Resursa Obywatelska, Radom, 16.02-15.03.2018 r.

IV

DOROBEK ARTYSTYCZNY I NAUKOWY

Tak powstały prace w latach **2006-2008**, gdzie matryce, a także odbite od nich realizacje nieraz na PCV albo tkaninie (wielkoformatowej: 200 cm x 70 cm) – stały się elementami instalacji w przestrzeni, często w ramie okiennej – dopełniając widoki zza okien.

U pana Kurkowskiego spierają się znane wszystkim znaczenia kontroli analitycznej z intuicją, a także głęboką wiedzą i doświadczeniem technologicznym. Kiedy podejmie decyzję stara się ją szanować oraz wyciągać wnioski na przyszłość. To postawa pełna pokory wobec znaczenia technik grafiki, technologii versus cyfrowej łatwości powielania, powtarzania.

³ Michał Kurkowski, Autoreferat, 2019

Dzięki przytoczonym wywodom potrafimy zrozumieć intencje pana Kurkowskiego dotyczące myśli ludzkiej i rozumienia w kontekście cywilizacji kultury, dzięki której abstrakcyjność i celowość pewnych czynności ludzkich nabierają sensu, ponieważ mamy do czynienia z kontekstami, w których każdy z nas żyje i współ-funkcjonuje.

Motorem do twórczości i stawiania trudnych wyzwań o unikatowość grafiki - odbitki przy impulsach toczących się na granicy logicznej konieczności zapisu idei a intuicją udowadnia, że od zawsze napędem Cywilizacji jest człowiek w kontekście pola psychologiczno - fizycznego, w jakim ma potrzebę funkcjonować nie tylko indywidualnie ale i społecznie. Człowieka określa się jako podwójnie przestrzennego, tzn. takiego, który żyje w dwóch kontinuuach przestrzennych: biologicznego instynktu istoty przestrzennej oraz kulturowego, racjonalnego, naukowego schematu. Te dwie przestrzenie życia ludzkiego nakładają się na siebie tworząc dynamiczne pole psychologiczne, w którym kwestie związane z percepcją są niezwykle ważne. Ujmowane w systemy filozoficzne i psychologiczne prowadzą do poczucia czasu, mijania, cykliczności. W kategoriach spontanicznego postrzegania przestrzeni dla człowieka ma różne wzorce wg których orientuje się w przestrzeni.

Dlatego zdaje się, że figury geometryczne (okręgi, kwadraty, trójkąty), pola pomiędzy nimi wskazują na treści, o których artysta mówi „dwie skorupy: wewnętrzna i zewnętrzna”. Pierwsza sfera wiąże się ze światem realnym, a druga z marzeniami. Syntezę treści pochodzących od różnych modalności poznawczych, zmysłów i intelektu, projektowania przyszłości i przeszłości doprowadziła autora do **cyklu prac „Miasto” z lat 2009-2012**, w którym dużą wagę odgrywa środowisko, kwestie ideologiczne oraz rozważania nad pasją pana Michała do archeologii, gdzie badania ukazują nam dawne cywilizacje, warstwa po warstwie pokazując wartości z ogromnego czasowo poznawczego dystansu.

Z podobnych inspiracji powstał **cykl „Galaktyki” z lat 2013-2017**, gdzie motywem powtarzającym się jest okrąg – symbol nieba i ruchu, okrąg, który albo zamyka kompozycję pracy, albo ją otwiera.

Omówione powyżej cykle doprowadziły Michała Kurkowskiego do stworzenia przewodniego cyklu prac: **„Nim stało się tak”** składającego się, jak pisałam wcześniej, z 34 prac o wymiarach 97cm x 64cm lub 64cm x 97cm.

Aby zrozumieć intencje artysty, musimy według Rosalind E. Krauss⁴ dokonać mentalnego przestawienia, a w następstwie transakcji wyobraźni, poprzez którą cykl jednej odbitki w wielu konglomeracjach - układach nabiera sensu; może dokonać się swoisty indeks nieobecności. Pan Kurkowski manipuluje poczuciem wyłączenia, zamianą obecności na nieobecność i z powrotem na obecność. Dekonstruuje przestrzenie wokół figur, które tak dobrze znamy z naszych codzienności. Wypełnia przestrzenie poprzez czynności zakrywania / odkrywania, zapraszając nas do zabrania mentalnej postawy, otwiera mentalne przestrzenie.

Prace Kurkowskiego mogą powodować konieczność dyskusji w zakresie teorii sztuki, a to od zawsze jest motorem Cywilizacji jak i budowania zdolności naszych percepcji.

⁴ Rosalind E. Krause, „Under the blue cup”, 2011, Wydawnictwo Tate Modern

V

OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNO – ORGANIZACYJNE

Pan Michał Kurkowski jest bardzo aktywnym dydaktykiem, jednocześnie zajmuje ważne funkcje w Uczelni: po obronie pracy doktorskiej w 2005 roku pełnił na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. K. Pułaskiego oraz na Wydziale Sztuki UTH następujące funkcje:

członek Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (2009-2012), (2012-2016),
członek Uczelnianej Rady Bibliotecznej (od 2016 do dzisiaj),
członek Rady Wydziału Sztuki (2009-2012), (2012-2016),
członek Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (2012-2016),
sekretarz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (od 2016 do dzisiaj),
przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej od 2018.

Od roku 2008 pełni rolę koordynatora prezentacji Pracowni Grafiki Warsztatowej na cyklicznych Piknikach Naukowych organizowanych przez Urząd Miasta Radomia. W roku 2008 pełnił rolę kierownika pleneru studentów II roku w Kremnicy na Słowacji. W latach 2002-2014 zajmował funkcję koordynatora konkursu Grafika Warszawska w Radomiu. Ważniejsze wydarzenia z tym związane to: wystawy grafiki warsztatowej i rysunku „Dwa spojrzenia” w „Galerii Czynna”, w Domu Kultury Włochy w Warszawie 2008, 2011.

Kandydat koordynuje przygotowanie wystaw w ramach cyklu „Sztuka Wydziału Sztuki” – Galeria Miejska, wystawa pedagogów i studentów Sumy, Ukraina 2015, 2017, 2018.

Jest współkomisarzem i koordynatorem cyklicznych wystaw pt. „Jedno miasto dwie szkoły” wykładowców i studentów Wydziału Sztuki, w galerii „Kontrast” Zespołu Szkół Plastycznych im. J. Brandta w Radomiu. W latach 2005 – 2010 zajmował funkcję kuratora Akademickiej Galerii Sztuki Pentagon na Wydziale Sztuki UTH, gdzie odbywają się cykliczne wystawy.

Od 2018 roku pełni funkcję współkuratora tej galerii. „Mistrz i uczniowie” to prezentacja dokonań studentów z pracowni różnych ośrodków akademickich. Wybrane wystawy:

„Dialog z cyfrowym cieniem 4”, pracownia prof. Adama Romaniuka ASP Katowice, wystawa Katedry Grafiki Instytutu Sztuki Wydziału Artystycznego (z siedzibą w Cieszynie) Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach prowadzonej przez prof. Eugeniusza Delektę. „Pracownia nr 5”, Pracownia Grafiki Warsztatowej, Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie prowadzący prof. Rafał Strent i dr Małgorzata Dmitruk, „Pracownia 122”, prof. Tadeusza Wiktora, Instytut Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Ważnym ogniwem jest promocja dokonań artystycznych studentów i absolwentów Wydziału Sztuki. Corocznie prezentowane są wystawy poszczególnych pracowni, oraz dyplomów. W roku 2008 miała miejsce prezentacja Grupy „Włócznik”, absolwentów Wydziału, wypowiadających się językiem komiksu, uczestników

konwentów komiksowych w całej Polsce i wydających swój magazyn pod nazwą „Radomskie Zakłady Komiksowe”.

Habilitant od roku 2015 prowadzi zajęcia z przedmiotu Historia Grafiki.
Od 2018 roku prowadzi zajęcia z przedmiotu Podstawy Typografii.

Pan Michał Kurkowski prowadzi Pracownię Grafiki Projektowej oraz jest Kierownikiem Pracowni Druku Wklęsłego. Ponadto od 2006 roku jest adiunktem w pracowni grafiki warsztatowej, także prowadzi samodzielnie zajęcia z przedmiotu podstawy grafiki projektowej (dla rocznika I i II).
W Latach 2005-2007 pełnił opiekę Koła Naukowego Grafika Warsztatowa.

W latach 2017 - 2018 był promotorem 4 artystycznych dyplomów licencjackich na specjalności Grafika (w 2017 dyplom Mateusza Słupka pt. *Pociąg do graffiti*, w 2018 – dyplomy Pauliny Panuś, pt. *Moja Arka*, Mai Gajowiak, pt. *Tajemnice kobiet* oraz Kamila Wasiela *Bloki*).

Dwa z nich w październiku i listopadzie 2018 roku zaprezentowane zostały na wystawie w *Akademickiej Galerii Słoneczna* w Radomiu.

Studenci studiujący u dra Kurkowskiego zajęli wiele wyróżnień i nagród na krajowych i zagranicznych oraz międzynarodowych imprezach graficznych, takich, jak np. 7 Biennale Grafiki Studenckiej w Poznaniu w 2010 r. – Żaneta Antosik, praca pt. *Bunkier II*; 8 Biennale Grafiki Studenckiej w Poznaniu, 2012 r. – Paweł Czarnecki, *Reaktor 3*, Kamila Sujka, *Kadr II*; Grafika Warszawska – Alicja Mazur, listopad 2009, II Nagroda za pracę *Hard techno 3*; Paweł Podlewski, marzec 2010 – Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego, za pracę *Elementem wyjściowym jest element przejściowy*; Alicja Mazur, maj 2010, Nagroda Rektora ASP w Warszawie za pracę *Rozpuszczalny kawałek I*; Żaneta Antosik, styczeń 2011, I Nagroda za pracę *Bunkier 4*, Żaneta Antosik, 2011r., I Nagroda Dyrektora Mazowieckiego Centrum Kultury i Sztuki; Żaneta Antosik, czerwiec 2011 – I Nagroda za grafikę pt. *Bunkier VII*; Żaneta Antosik, październik 2011 – III Nagroda 2011 za pracę *Bunkier VI*; Paweł Czarnecki, sierpień 2012 III Nagroda za pracę *Reaktor 5*; Paweł Czarnecki, listopad 2012, Nagroda Rektora ASP w Warszawie za grafikę *Reaktor 6*; Paweł Czarnecki, grudzień 2012, II Nagroda za pracę *Wspomnienie o reaktorze*. Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu w Ostrowie Wielkopolskim – Michał Wójcicki, uczestnictwo w XII, XIV i XV Biennale 2009, 2011 i 2014 roku. Międzynarodowe Biennale Ekslibrisu Współczesnego w Malborku – Michał Wójcicki, uczestnictwo w XXIV Biennale.

Pan Kurkowski Aktualnie pełni funkcję promotora pomocniczego

trzech przewodów doktorskich:

mgr Pawła Andrzejewskiego (tytuł pracy: *Hybrydowy Świat* – cykl prac graficznych), Uniwersytet Zielonogórski;

mgr Agaty Kosmacz (tytuł pracy: *Satzspiegel – symboliczna przestrzeń książki*), Akademia Sztuki w Szczecinie,

mgr Mirosława Rymara (tytuł pracy: *Symbol i znak w moich plakatach*), Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie.

Habilitant był recenzentem kilkudziesięciu prac licencjackich i magisterskich.
Dwukrotnie uczestniczył w programie stypendialnym dla nauczycieli akademickich

Erasmus+ (Uniwersytet Południowo czeski w Czeskich Budziejowicach, 2008 oraz Uniwersytet Konstantyna Filozofa 2014).

Natomiast prowadząc Pracownię Grafiki Projektowej poruszane są tematy aktualne, współczesne, a dyplomy licencjackie prezentowane są cyklicznie na oścoworocznych wystawach Katedry Grafiki i Projektowania w *Akademickiej Galerii Pentagon* na Wydziale Sztuki oraz w *Akademickiej Galerii Słonecznej*.

VI KONKLUZJA

Przedstawiona dokumentacja ukazująca proces twórczy, bardzo szeroką aktywność, świadomość, wszechstronną wiedzę, doskonalenie procesów kształcenia studentów wskazuje na spójną pod każdym względem całość artystyczno-pedagogiczną. Jest to wynik konsekwentnej postawy dra Michała Kurkowskiego. Osiągnięcia twórcze i intelektualne w dyskursie współczesnym tak ważnych zagadnień jak granice, ich przekraczanie, cytaty, kopia, zapożyczenie, reprodukcja, oryginał-unikat versus cyfrowy, łatwy w powtarzalności i dostępności świat urządzeń XXI wieku. Osiągnięcia pana Michała Kurkowskiego stanowią znaczny wkład w kulturę polską oraz jej upowszechnianie. Niniejszym zdecydowanie twierdzę, że powyżej opisane osiągnięcia, ogromna aktywność i zaangażowanie w pracę twórczą, dydaktyczną i rozpowszechniającą działania studentów swojej Uczelni w pełni spełniają wymagania art. 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 r. (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

dr hab. Katarzyna Kujawska-Murphy, prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny UAP w Poznaniu

K. Kujawska-Murphy